

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

ERDŐ- ÉS FÖLDBIRTOKOSOK, ERDÉSZETI ÜGYEKKEL FOGLALKOZÓK
ÉS ERDŐTISZTEK SZÁMÁRA.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET IGAZGATÓ-VÁLASZTMÁNYA ÁLTAL
KIKÜLDÖTT LAPBIZOTTSÁG FELÜGYELETE MELLETT

SZERKESZTI:

BUND KÁROLY,

EGYESÜLETI TITKÁR.

NEGYVENKETTEDIK ÉVFOLYAM.

VII. FÜZET.

1903. JULIUS HÓNAP.

MEGJELENIK MINDEN HÓNAP 15.-IK NAPJÁN.

Ara egy évre, azok számára, kik az Országos Erdészeti Egyesületnek nem tagjai, 16 kor. Az egyesület azon alapító tagjainak, kik legalább 300 koronát alapítottak, ingyen jár, míg azoknak, kik ezen összegnél kevesebbet alapítottak, az illető alapítványi kamat beküldése mellett ára 6 kor. Rendes tagoknak a 16 kor. évdíj fejében szintén ingyen küldetik meg.

Az Országos Erdészeti Egyesület időközönként megjelenő közérdekű kiadványai (népszerű erdészeti ismeretek tára stb.), valamint a hirdetések (állandó melléklet) az előfizetési ár fejében a lappal *ingyen* küldetnek meg.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST, V., Alkotmány-utca 6. szám.

A lapnak legkésőbb minden hónap 20. napjáig a t. egyesületi tagok vagy kezeihez kell jutni. Ellenkező esetben postajegygyel „reclamatit

BUDAPEST, 1903.

“PÁTRIA” IRODALMI VÁLLALAT ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG NYOMÁSA

ÜLLŐ-ÚT 25. SZ. (RÖZTELEK).

Tájékozásul.

Munkatársaink s azokká lenni kívánó ügybarátaink tájékozására a következőket jegyezzük ide:

Az „Erdészeti Lapok“ eddigi tartalmában nyilvánult elveket jövőre is megtartjuk, közleményeink körébe fogadjuk az erdőgazdaság összes ágainak művelésére és ismertetésére szolgáló értekezéseket s a gazdálkodás gyakorlati alkalmazására vonatkozó bármennemű tudósításokat, valamint felvesszük az erdészetet közelről érdeklő s azzal mintegy rokoni kötelékben lévő vadászati ügyeket is.

Az e lapokban megjelenő közlemények szerzői megfelelő irói díjban részesíttetnek és pedig:

Egy nyomtatott ivnyi eredeti értekezésért, mely a szerkesztőség részéről átdolgozást nem igényel 40—48 K.-ban.

Egy nyomtatott ivnyi eredeti értekezésért, mely a szerkesztőség részéről átdolgozást igényel, avagy idegen nyelvből eszközölt szabatos fordításért 24—32 K.-ban.

Egy nyomtatott ivnyi oly fordításért, mely a szerkesztőség részéről átdolgozást igényel 16 K.-ban.

Munkatársaink tiszteletdíját a szerkesztőség az év végével küldi meg, kívánatra azonban előbb is.

Azokat, kik minket lapunk feladatának megoldásában munkálatokkal támogatni kívánnak, kérjük, hogy dolgozataikat a nyomdában való könnyebb és gyorsabb kiszedhetés végett csak egyes félvekre, s ilyeneken is csak az egyik oldalra, mint mondani szokták, törött alakban írják. A ki cikkét úgy kívánja közlötetni, hogy azon *változtatás* ne tétessék: ebbeli feltételét a kézirat beküldése alkalmával szíveskedjék kijelenteni. A cikkekhez tartozó rajzok kidolgozására nézve megjegyezzük, hogy azokat sima, fehér papíron, legalább kétszer olyan nagyságban kell készíteni, mint a milyen nagyságban azokat a szerző a lapba felvételni kívánja. Ugyanilyen mértékben nagyitva kell a rajzhoz tartozó felirásokat, betűket s egyéb jelzéseket is alkalmazni. Tiszta és szép másolatokat csak hasonlóan kidolgozott eredeti után lehet várni, Kéziratok nem küldetnek vissza.

A lapunknak szánt dolgozatok bérmentve ezen cím alatt küldendők: „Az „Erdészeti Lapok“ szerkesztőségének Budapestén, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. szám“.

Óhajtjuk, hogy a magyar birodalom minden egyes vidékéről minél számosabb munkatársat birjunk, kik a körükben felmerülő erdészeti napikérdésekről, műszaki és üzleti vállalatokról, faárakról s előforduló eseményekről, habár ezek az illető helyi viszonyok közt még olyan jelentékteleneeknek is látszanának, lapunknak gyors és lehető alapos tudósítást tegyenek.

A szerkesztő.

Az Erdészeti Lapokban megjelenő közleményekről a szerkesztőség a nyomdai költségek megtérítése esetén *különlenyomatokat* is készített a szerzők számára. A nyomdai költség (füzve, de boríték nélkül) a következő:

30 példány:	16 oldalas	ivenkint 7 K.	— fill.:	8 old. iv,	4 K.	40 fill.
50	16	8	8	4	80	80
100	16	10	8	6	60	60

Zöld borítékkal ellátva, a különlenyomatok előállítására 30 példánynál 3 K. 60 fill., 50 példánynál 4 K.-val, 100 példánynál 5 K.-val többbe kerül.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E

Kiadó :
Az Országos Erdészeti Egyesület.

Szerkesztő :
Bund Károly.

Megjelenik minden hónap 15.-én.

Negyvenkettedik évf.

VII. füzet.

1903. július hónap.

Előfizetési díj egy évre 16 kor. Az Országos Erdészeti Egyesület oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok i 16 kor. évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Azok az alap. tagok, kik 300 kor.-nás kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes ártért járathatják.

—— Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapeston, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. szám, II. emelet. ——

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék.

Állami beruházások.

Irta : *Kaán Károly.*

Lukács László dr. mint még a mult hóban leköszönt magyar kormány pénzügyminisztere f. évi május hó 28-án törvényjavaslatot terjesztett az országgyűlés elé, melyben 262.557,000 korona erejéig felhatalmazást kér a törvényhozástól különféle közgazdasági, kulturális és humanitarius célu beruházásokhoz.

A törvényjavaslatban tervezett munkálatok aktualitása a javaslat létjogát és törvényerőre való emelését a kormányváltozás mellett is biztosítja, miért is azzal részletesebben foglalkoznunk indokolt.

A magyar erdőgazdaságra e törvényjavaslat, illetve a vele tervezett beruházások, már a maguk egészében kiváló horderejűek, mert a nagyszabásu befektetésekkel az épít-

kezések egész sora jutna kivételre, a mi legalább a közeli jövőben a hazai faárak alakulására közvetlenül, és közvetve az erdőgazdaság jövedelmére is kihatással lesz.

De vannak a beruházások tervezetében különleges olyan tételek is, melyek a magyar erdőgazdaságot közelebbről érdeklik s annak fejlesztésére, maradandó emelésére is hivatvák.

Ilyeneknek tekinthetjük a tervezett vasutak és törvényhatósági közutak építését.

A székely vasutak megvalósítása, a székely erdőgazdasági termékek értékesítését teszi majd könnyebbé; főleg ha azok egész hálózata kiépül, ez többek között az ottani fölötté alacsony faárak természetes felszökését, iparvállalatok és más fafogyasztó-telepek létesülését vonja maga után. Ellensúlyozására lesz a román erdei termékek behozatalának, s nagy horderejű kihatását érezteti majd a fakereskedelemre is azáltal, hogy hazánk erdélyi részét egyenes és rövid összeköttetésbe hozza a tengerrel.

A kiegészítetlen törvényhatósági közutak megépítését, melyre 28.680,000 koronát szánt a javaslat, kellőleg méltányolni alig tudjuk. Nagyszabású vasuti politikánk mellett közgazdasági tevékenységünk mostoha gyermeke volt a közutak kérdése, s a javaslat régebbi mulasztásokat pótol akkor, midőn a törvényhatósági közutak folytatólagos kiépítésének tervezésével a sok helyütt olyan nehezen megközelíthető vasutak közgazdasági hasznát ekként is érvényesíteni törekszik.

Ismerjük ennek szükségét az egész országra nézve, s így a törvényjavaslat e bölcs tervét közgazdasági politikánk szempontjából általában és így a magyar erdőgazdaság érdekéből is kiválóan nagyrabecsüljük.

Közuti hálózatunk hossza ugyanis aránytalanul csekély

vasuti hálózatunkhoz képest, pedig — hogy Hieronymi szavával éljünk — minél kevesebb rendszeren kiépített közut van, mely a vasutra való szállítást minden idő viszontagság között lehetővé és minden időben olcsóvá teszi, annál kevésbé van a vasutaknak forgalomélénkítő és fejlesztő hatásuk. És minthogy a forgalom könnyítése érdekében az kívánatos, hogy a vasutak minden állomására, annak az egész környéknek, melyen a vasut uralodik, minden pontjáról könnyen és biztosan el lehessen jutni, könnyü belátni, hogy a közutak hálózatának sokkal hosszabbnak kell lennie a vasutak hálózatánál. *)

A nyugati államokban a közuti hálózat rendszeren 10-szer akkora, mint a vasuthálózat; holott nálunk annak most csak 2·7-szerese.

Közutaink jelen hálózatát — az uthosszakat kerek-számokban adva — a következő táblázat tünteti fel:**)

A közut megnevezése	Kiépített	Kiépítetlen	Összesen
	uthosszuság kilométerekben		
Államut	8.000	—	8.000
Törvényhatósági ut	24.000	8.000	32.000
Községi közlekedési (viczinális) ut	13.000	19.000	32.000
Községi közdülő ut	—	70.000	70.000
Összesen	45.000	97.000	142.000

Már e táblázatos összeállítás is igazolja, hogy közuti hálózatunk fejlesztésére az első lépés a *törvényhatósági* ut-hálózat teljes és minél rövidebb idő alatt való kiépítése.

*) Mihályfi József: „A II. magyar országos technikus kongresszus iratai.“

**) Kovách Lajos: „Közutaink“. Megjelent a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet Közlönyének XXXVII. kötetében, az 1903. évfolyam V. füzetében.

Magyarország összes, mintegy 32,750 kilométer törvényhatósági közut hálózatából 8350 kilométer, tehát körülbelül a negyedrészt kiépítetlen, s ez mintegy 137—138 millió koronát igényelne. Ugy értesülünk azonban, hogy az uthálózat e kiépítetlen részére a maga egészében még nincs égető szükség, és csakis mintegy fele, vagyis 4000 kilométer hosszúság volna olyan közforgalmi fontosságú, hogy megépítése már hosszabb halasztást el nem szenved. Ez mintegy 70—71 millió koronát kíván.

Ily összeget törvényhatóságaink mostanában utépítésre éppen nem áldozhatnak, s így beláthatlan időnkig halasztódott volna el az utak kiépítése akkor, ha a kormány nem gondoskodik arról, hogy a beruházási hitel keretén belül közutaink elhanyagolt ügyét egy, de hatalmas lépéssel előre vigye; a mi 28.680,000 korona költség fölhasználásával mindenesetre sikerülni is fog.

Igaz, hogy csak mintegy 1740—1750 kilométer törvényhatósági közut épülhet meg ezen a költségen, mert hiszen 70—71 millió korona igényeltetnék ahhoz, hogy a fentebb mellőzhetetlenül szükségesnek jelzett 4000 kilométer utat kiépíteni lehessen, mégis, mert ezen első elhatározással ily hatalmasan nyilatkozott meg a szándék törvényhatósági uthálózatunk fejlesztésére, remélnünk lehet, hogy a kormány meg fogja találni a közel jövőben a módot és eszközöket ahhoz, hogy e nemű közuti hálózatunk megfelelő kiépítését dülőre hozza.

És remélnünk lehet, hogy a törvényhatósági közutak e nagyszabású fejlesztése és a kiépítésükkel járó előnyök megismerése kapcsán a községi közlekedési (viczinális) utak még annyira hiányos hálózatának kiépítése sem marad el. Ne higgye ugyanis valaki, hogy e tekintetben

olyan sorrendet kellene követnünk, a melynek értelmében pl. a viczinális utak kiépítése csak akkor jöhetne szóba, a mikor a törvényhatósági uthálózat már kiépült; vagy hogy a községi dülőutakra csak akkor kerülhet sor, a mikor a viczinális utak hálózata már kifejlesztetik.

Vannak ugyanis elégséges számban olyan viczinális utaink, melyek nem is csatlakoznak törvényhatósági utakhoz, hanem bizonyos községeket, valamely vasutvonallal vagy államuttal kapcsolnak egybe; és vannak viczinális utirányok, a melyek a már kiépített törvényhatósági utaknak képezhetnék elágazását.

Hasonlóképpen van ez azután a községi közdülő utakkal és a magán gazdasági utakkal is.

Reméljük ezért, hogy az érdekeltek és ezek között erdőbirtokosaink sem vonakodnak majd ezentul a megfelelő anyagi hozzájárulástól, sőt — a hol kell — kezdeményezőleg is fellépnek és erkölcsileg is támogatni fogják a községi közlekedési utak hálózatának mielőbbi kiépítését, miután ezzel egy fontos közgazdasági cél elősegítése mellett, magánérdekeiknek is kiváló mértékben szolgálhatnak.

Van azonban a beruházási törvényjavaslatnak a vázoltakon kívül egy különleges olyan tétele, mely bennünket legközvetlenebbül érdekel! Ez az a 1½ millió korona, melyet a javaslat az államerdőkben létesítendő erdőgazdasági szállítóeszközök építésére szánt.

Darányi Ignác dr. m. kir. földmivelésügyi minisztere az érdem, aki belátva az erdőfeltárás gyakorlati hasznát és annak égető szükségét, nem mulasztotta el, hogy e beruházási törvény keretében a kincstári erdőgazdaság maradandó értékű szállító eszközeinek kiépítésére — ezuttal legelőször — valamelyes összeget immár mégis biztosítson.

A magyar kormány ugyanis ez által érvényt szerzett egy nagy horderejű, de nálunk még szokatlan gazdasági elvnek és megnyitotta sorozatát annak a hatalmas közgazdasági tevékenységnek, a melyre az erdészet a magyar hegyvidéken és főleg az ország határszélein a nemzet testének megerősítése érdekében hivatva van.

A kincstár erdőgazdasága a törvényjavaslat ez örvendetes tervezésével úgy köz-, mint magángazdasági érdekű fejlődésében nevezetes fordulóponthoz jutott. Arra az utra tért, a melyen haladva az erdők közgazdasági fontossága sokoldaluan érvényesülhet. És átveheti hovatovább azt a vezető szerepet, a melyre minden hegyvidéken és minden előre törekvő nemzetnél a helyes közgazdasági kialakulás nagy munkájában hivatott.

De magára az erdőgazdaságra is nevezetes momentum az erdőnek maradandó értékű feltárása, mert az ekként létesült állandó jellegű eszközökön bevonulnak majd azok a modern gazdasági elvek, a melyek az eddig kényszerűségből üzött gazdasági irányt megváltoztatni, az erdő értékét emelni, annak állandó használatát biztosítani, jövedelmét az erdőgazdálkodás megkívánta konzervativitás mellett is hatalmasan fokozni hivatják.

Az e célra most igénybe venni kívánt összeg megtöri a kezdet akadályait és megindul majd az új irányzat hódító útjára.

Tudjuk mi azt, hogy másfél millió korona elenyésző csekély az 1.394,185 hektár térfogatu*) kincstári erdőgazdaság ilyen nagy horderejű és minden időkre való átalakulásához és azon közgazdasági következmények biztosításához, a melyekre éppen az ilyen célú beruházások

*) L. „Magyarország földmiv. és erdőgazdálkodásügyi miniszterének az 1901. évi közgazdasági tervéről“ című földmiv. miniszteri kiadványt.

hivatvák. És hogy mégsem tudjuk eléggé méltatni a törvényjavaslatban szereplő e tétel fontosságát, abban minket nem az összeg, de a tény, a maradandó erdőfeltárás tervbevétele, megkezdése és annak a majd mindinkább fokozódó tevékenységnek biztos reménye befolyásol, mely az erdőfeltárás munkájában most már és a közel jövőben elmaradhatatlan lesz.

A törvényjavaslatban erdőgazdasági beruházásra szánt összeg felhasználása ehhez biztató példát, köz- és magán-gazdasági következményeiben pedig a továbbiakhoz elég utmutatást fog nyújtani.

Beigazolódik majd, hogy minálunk már a legtöbb esetben és a legtöbb erdőbirtokon mi sem állja útját az erdőfeltárás gyakorlati kivitelének. Megdönti majd annak a nézetnek az alapját, mely szerint nálunk az erdőgazdasági szállító eszközök kiépítése az egész vonalon csak abban az időben lenne keresztül vihető, ha az ország vasuti és közuti hálójának tervszerű kifejlesztése teljes befejezést nyert.

Beigazolódik majd hazai példakon, hogy az erdőgazdasági szállító eszközök kiépítése nem kívánja előfeltételül a helyi faárak bizonyos magasságát, hanem hogy a fának már Európaszerte nagy és mindig fokozódó kereslete mellett egyedül az erdő belterjes feltárása a mód ahhoz, hogy a termelési, kihozási és szállítási költségeknek apasztása kapcsán a fa tőárainak a dolgok természetéből folyó felszökését és a világkereskedelem szabályozta magasságában való fennmaradását biztosítsa mindenütt ott, ahol az erdőgazdasági szállító eszközök a közforgalmi utvonallakkal szervi összefüggésbe hozhatók.

Be fogja igazolni végül azt is, hogy a mint az osztrák faáru hozzánk való beözönlésének alapoka az ottani

erdők szállító eszközeinek fejlesztése, akként az ellene való védekezés módja is egyedül a hazai erdők minél sürgősebb és minél belterjesebb feltárása lehet.

Sajnosan tapasztaljuk ugyanis, hogy Ausztria hozzánk pl. több fenyő fűrészárut hoz be, mint a mennyit mi oda kiviszünk, s hogy az arány éppen a mi kárunkra rosszabbodik az utóbbi időben. Magyarázata pedig elég világos, ha feljegyezzük e helyütt, hogy pl. csak a galicziai 218,586 hektár térfogatu osztrák császári kincstári erdőbirtokon az 1897-ik évtől az 1902. év végével záródott 6 év alatt 4.565,000 K.-t használtak fel a beruházási kölcsönből az erdőgazdasági szállító eszközök kiépítésére, s e célból ott az erdő minden hektárát 20 korona 88 fillérrel terhelték meg már is. És bizonyosságul szolgálhat állításunknak, ha ide iktatjuk, hogy pl. a bukovinai görögkeleti hitalapok államilag kezelt 227,408 ha. térfogatu erdőségeibe ugyancsak a tavaly záródott 6 év alatt 5.728,440 koronát fektettek be a maradandó értékű szállító eszközök fejlesztése érdekében, s ekként az erdő minden hektárára ott ily célból 25 korona 21 fillért használtak fel rövid 6 év alatt.

Az osztrák államháztartás minden éves költségvetésének „beruházások“ című rovata terhére külön végzett hasonló munkálatokról itt nem kívánunk szólni és nem soroljuk fel azokat a költségösszegeket sem, a melyek a tavalyi év végéig felhasznált osztrák beruházási kölcsönből a nyugati tartományoknak (Felső- és Alsó-Ausztria, Stájerország, Szalczburg stb.) ily célra jutottak.

Itt csak azt jegyezzük fel, hogy az osztrák államháztartás f. évi költségvetésének tárgyalásakor kifejezésre jutott és ott általános helyesléssel találkozott az osztrák kormány az a szándéka, hogy az erdei szállító-eszközök

fejlesztésének munkájában szünetelni nem fog; sőt ez irányu tevékenységét évente fokozni kívánja, mert ebbeli munkájában szemmel látható és lépten-nyomon tapasztalható köz- és magángazdasági eredmények sarkalják és mert az erdőgazdasági szállító-eszközök fejlesztésében tudja legfőbb biztosítékát abbeli szándékának, hogy az osztrák fatermés további kivitelének érdekeit előmozdithassa, s a behozatal ellen sikerrel védekezhessék.

Természetes tehát, hogy az osztrák kormány ezen tevékenysége következményeinek ellensúlyozására, valamint a magyar erdők feltárásából várható nagyobb fokú gazdasági eredmények biztosítására nem elég az a másfél millió, melyet a magyar beruházási törvényjavaslat az 1.394,185 ha térfogatu kincstári erdőgazdaság maradandó szárazföldi szállító-eszközeinek fejlesztésére szánt s a melylyel ez uttal először a kincstári erdőbirtokot hektáronként 1 K. 08 fillérrel terheli meg. Mert ha mi is Galicziához hasonlóan hektáronként 20 K. 88 fillért fektetnénk be = 29.110,582 koronára, ha pedig a bukovinai befektetésekhez hasonlóan 25 K. 21 fillért ruháznánk be, 35.147,740 koronára volna szükségünk már eddig, hogy az osztrákoknak a mult év végeig kifejtett tevékenysége mértékét elérjük s egyben a faárúnak onnan való beözönlését legalább részben ellensúlyozhassuk.

Ilyen körülmények befolyásolnak bennünket, mikor a magyar beruházási törvényjavaslat erdőgazdasági vonatkozó tételében csak az erdőfeltárás megkezdésének tényét tekintjük nagy horderejűnek, s főleg azt a körülményt tudjuk kiválóan nagyra becsülni, hogy az ország olyan sok oldalról és égetően jelentkező szükségletei közepett mégis másfél milliót sikerült az általános beruházási kölcsön keretében a kincstári erdőgazdaságnak biztosítani

akkor, a mikor nálunk az ilyen beruházások gazdasági fontossága a köztudatba alig szivárgott.

Arra elégségesnek tekintjük ez összeget, hogy egy jobb jövő zálogát és alapkövét képezze, hogy felhívja és előkészítse a közvéleményt az erdőgazdasági beruházások fontosságára és égető szükségességére s hogy elmaradhatatlan sikereivel támaszul szolgáljon annak a mielőbb széles körben megkezdendő gazdasági tevékenységnek, a melyet most már az erdőgazdasági szállító eszközök fejlesztésében sokáig úgy sem halaszthatunk.

Ismerve Darányi Ignác, dr. m. k. földmivelésügyi miniszternek tárczája minden ágára és így az erdőgazdaságra is kiterjeszkedő nagy tevékenységét és sokirányu örökbecsű alkotásait, nem is kételkedünk abban, hogy bölcs megfontolásával és tapintatos kezével még alkalmas időben meg ne találja a módokat és eszközöket ahhoz, hogy — ha már másként nem — az erdőbirtokot megterhelendő külön beruházási kölcsönművelettel*) biztosítsa még alkalmas időben a magyar kincstári erdőgazdaság és hazai fakereskedelem e vitalis érdekeit.

Ez hitünk szerint annál kevésbé ütközhetnék nehézségekbe, mert nem ismerünk gazdasági ágat e magyar hazában, mely az ily nagyobb szabásu befektetéseket — már az általuk meggyarapodott jövedelem révén is — olyan gyorsan és biztosan tudná amortizálni, mint éppen az erdőgazdaság.

*) Az osztrák kormány is úgy tervezte eredetileg, hogy az erdőgazdasági beruházásokra szükséges összeget az erdőbirtokot megterhelendő külön kölcsönrel biztosítja; s e tervétől csak akkor állt el, a mikor a hat évvel ezelőtt ott elfogadott általános beruházási törvényben az erdőgazdaság céljaira is elégséges összeget tudott biztosítani. Lásd ez irányban Ausztria erdőgazdasági beruházásai cz. értekezésemet Erd. Lapok 1902. I. f.

Bennünket, a kik e lapok hasábjain immár évek óta igyekeztünk az erdőfeltárás köz- és magángazdasági előnyeit megvilágítani és a közvélemény érdeklődését e fontos kérdésre tereelni, ilyen törekvésünkben és mindennek okából a most kifejezettekbe vetett biztos reményünk, a kormány intéző köreinek az erdőfeltárás érdekei iránt a beruházási törvényjavaslatban ezuttal immár megnyilatkozott jóindulata és az a lelkesedés vezéreljen továbbra is, a melylyel e kérdés és vele a magyar erdőgazdálkodás érdekeinek eddig is szolgálatában állottunk.

Schweiz új erdőtörvénye.

(B. K.) Schweizban f. é. április hó 1-én új erdőtörvény lépett életbe, a mely a szövetségnek az erdőrendészet felett gyakorolt felügyeletéről szól.

1874-ig az erdőfelügyelet teljesen a kantonokra volt bízva. Csak 1874. vette át a szövetség az erdőfelügyeletet a *magashegységben*, minek megfelelően az 1876. évi erdő-törvény is külömbiséget tesz az ország azon része között, a melyben az erdőfelügyeletet a szövetség és azon része között, a melyben a kantonok gyakorolták az erdőfelügyeletet. Ez természetesen számos következetlenséghez vezetett, míg végül az 1898. évi néphatározat a szövetség alkotmányának 34. §-át odamódosította, hogy az erdőrendészet feletti felügyeletet az egész országban a szövetségi kormány gyakorolja. Ezen a néphatározaton alapszik az új erdőtörvény, melynek főbb intézkedéseit a következőkben ismertetjük.

1. Általános határozmányok.

Az állami (szövetségi) erdőfelügyeletnek valamennyi erdő kivétel nélkül alá van vetve. Erdő alatt — a legelőerdőket (Weidwaldungen, Wytweiden) belefoglalva — értendők: